

съ умъ всякога е по́-скѣпъ отъ трудъ съ рѣцѣ, и по́-искусна-та работа всякога повече чини отъ простѣ-тѣ; зачто-то по́-малцина сѣ кои-то работять съ умъ и по́-рѣдка е искусна-та работа. А что-то ся намира по́-малко и по́-рѣдко то ся трѣси и повече та бива и по́-скѣпо. Една ока желѣзо и една око злато колко голѣмѣ разликѣ имѣть по цѣнѣ! Еднѣ окѣ желѣзо можешъ купи за три гроша, а една ока злато ся купува едва за 18000 гроша! То е така, повече по това зачто-то злато ся намира тврѣдѣ рѣдко та за него всякой пыта. Просты работници, зидары и занаятчии има много повече отъ колко-то майсторы за сграды, цѣлители, писмары и трѣговцы; зачто-то тѣ послѣдни-ти трѣбува да работять съ повече умъ и имотъ на имъ трѣбува и повече наука и повече пары, а доклѣ гы придобынѣть трѣбувало имъ и много врѣмя. За това и у еднѣ сѣщѣ работѣ по́-скѣпо ся цѣни трудъ-тѣ, кой-то стая съ по́-голѣмо умѣнѣе, та и по́-учены-ты и по́-вѣщи-ты хора зимѣть и по́-голѣмѣ заплатѣ за работѣ-тѣ си. По́-голѣмѣ цѣнѣ на работѣ-тѣ дава и имотъ-тѣ, зачто-то, както ся вече каза, той нѣ е друго, а само набранъ трудъ, а повече-то трудъ всякога е по́-скѣпъ отъ по́-малко-то трудъ. За това и трѣговецъ, кой-то врѣти голѣмѣ трѣговинѣ, съ голѣмый си имотъ печяли много повече отъ колко-то оня, кой-то работи на малко.

Всяка работа си врядва и чини, сиречь наплаща ся по цѣнѣ-тѣ си, коѣ-то има въ едно врѣмя, и то по нѣкога ся заплаща и прѣди да ся сврѣши и прѣди да ся употрѣби. Ако не бы было така, то сиромашѣ-тъ работникѣ, кой-то брѣка и носи калъ, и зидарѣ-тѣ имаше да чякать доклѣ да сѣ сврѣши кѣща-та цѣла, та да начне да приноси на господара ѣ ползѣ; а до-